

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Helge. Et Digt (Danske Klassikere)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 174.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288463184/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

Han aabner den Brædeluge.
Derude Badet er mere langt,
Der skal mig Bolgerne sluge.

Den problematiske drift er med til at danne forbindelse mellem *Helge* og *Hraars Saga*, men igen i fortolkning. Problematikken optræder her forskudt på Skulde og Yrsa som kontrastfigurer, hvor Skulde optræder i rent ud sadistik driftsudførelse, mens Yrsa står for den omme kærlighed. Med Hroar som den centrale figur bliver det så gjort tydeligt at i det civilisationshistoriske perspektiv bliver problematikken et spørgsmål om at lade sig beherske af driften eller at beherske den. Forudsætningen for at Hroar som fredsfyrste kan beherske den ydre natur, er at han som person kan beherske den indre.

Det perspektiv er i og for sig anlagt allerede i *Helge*, men her kommer det knapt til udfoldelse simpelthen fordi Hroar står så blegt. Derfor bliver det i langt højere grad Oluf der her kommer til at stå som Helges modstykke, fordi hun både i det erosiske forhold til ham og i det moderlige til Yrsa kommer til at stå som en kvinde der helt ud avisser sine drifter. Derved er det imidlertid, og i endnu højere grad end for Helges vedkommende, den frugtbare side af sekssualiteten hun fornægter (»Helge reiser til Dronning Olufa«):

En Krone med Rubinier den skalt Du ogsaa faae.
En Skiodmo kan saalidet som Aigteviv bestaae.
Naar Sommerfuglen parres, da maa den snarlig doe,
Kun Knuppen eier Styrke, men Bloinsten gaaer i Frø.

Men netop denne totale køns- og driftsformægtelse bringer også hende i driftens vold, og igen er det forholdet til Tangkær som viser det. For Oluf er ikke blot Tangkærs viljeløse redskab. Da Tangkær har forhindret hendes selvmord efter at Helge har forladt hende, giver hun sig ind under havfruens herredømme i sit blinde had til Helge, og det er nede i hendes rige at hun fornægter sin datter.

I kraft heraf bliver *Helge* også til en skildring af det had-kærlig-